

χώρων αὐτῆς καὶ τῆς ἐπαρχίας Τριπόλεως, εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 37, σ. 79–80.

«... Ἰδιαίτεραι τοπικαὶ συνήθειαι :

Αἱ διαθῆκαι ἐγράφοντο ἄλλαι μὲν ἐν ᾧ ὑγιαίνονται καὶ κατὰ τὸ σῶμα, ἄλλαι δὲ καὶ ἐν ᾧ εἶχον μὲν ἀσθενὲς τὸ σῶμα, ἄλλὰ εἶχον ὑγεῖς τὰς φρένας. Ἐβεβαιοῦντο ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἀντὶ ἡξενδρεος γράμματα, καὶ ἀν δὲν ἡξενδρεος, ἀπὸ τὸν πνευματικὸν ἢ ἔτα ιερέα ἐμαρτυρεῖτο, ἢ ἀπὸ πνευματικὸν καὶ ιερεῖς μόνον, ἢ ἀπὸ ιερεῖς καὶ λαϊκούς ...

Γυνὴ μείναστα χήρα καὶ εὐχαριστηθεῖσα νὰ συζήσῃ μὲ τὰ τέκνα της εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρός της, ἀν δὲν ἀρκοῦν τὰ εἰσοδήματά των πρὸς τὸ ζῆν, ἥδυνται καὶ δύναται νὰ ἐκποιήσῃ ἐν τῷν κτημάτων τοῦ ἀνδρός της (πατρός των). Ἡ ἐκποίησις αὕτη ἐγίνετο συγκαταθέσει τῷν συγγενῶν τοῦ ἀνδρός της καὶ τῷν προκριτοτέρῳν τῆς κοιμοπόλεως μας καὶ οὕτως εἶχεν ίσχύν, εἰ δὲ καὶ ἐγένετο ἀλλέως, ἥτο ἀνίσχυρος.

Ἐπὶ τῆς ὁθωμανικῆς ἔξουσίας, διὰ τοὺς πρὸς αὐτοὺς φόρους καὶ διὰ πᾶσαν ἀγάκην τῆς κοινότητός μας, ἐδαρεῖζοντο παρ' ἄλλων τὰ ἀγαγκαιοῦτα χρήματα οἱ προκριτότεροι (προεστοὶ) τῆς κοιμοπόλεως μας καὶ εἰς τὰ χρεωστικὰ ἔγγραφα ὑπεγράφοντο οἱ ἴδιοι, πλὴν ἡ πληρωμὴ τοῦ δανείου ἐγίνετο ἀφ' ὅληρ τὴν κοινότητα, καθὼς καὶ οἱ δανεισταὶ δὲν ἥδυνται νὰ ζητήσουν τὸ δάνειον ἀπὸ μόνους τοὺς ὑπογεγραμμένους, ἄλλὰ ἀφ' ὅληρ τὴν κοινότητα, καθὼς καὶ τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον αἴσθινεται μᾶλιστε τοῦ Κοινοῦ» μας διελάμβανεν.

ΑΙΓΑΙΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝΗΝ
Αιολοὶ δέμοις κατὰ καρούς διὰ φύλακες τῷν ἐπιμονῶν χρωμάτων καὶ ἀκτελεῖσκ τὸν Κοινοῦ μας, ἐδίδετο καὶ δίδεται ἐγράφως ἀδειαὶ αἰσθανταί τοιν καὶ τοιν μεταβατοῦν μέσα ζῶα εἰς αὐτὰ καὶ τὰ ἔζημισταν καὶ ζημιόντων, τοὺς μέρι χοίδους καὶ βοσκήματα θαρατόντων ἐν καὶ δύο ἐξ αὐτῶν καὶ ἐν ταντῷ ἐκτιναῖται (Ἐπιχτόνετο) ἡ ζημία καὶ ἐπληρώνετο ἀπὸ τὸν κύριον τῷν ζώων, τὰ δὲ γομαδικὰ τὰ ἐφελαῖσταν καὶ τὰ φυλακίζουν, ἐλάμβανον καὶ λαμβάνονται ἀρά 40 λεπτὰ ἕως εἰς μίαν δολαρίην ἢ καὶ περισσότερον τὸ καθ' ἐν. Ἡ μετανόησις τῷν σκύλων εἰς τὰ ἀμπέλια, ἀνεξαιρέτως οἱ δισπητόσκυλοι ἐθανατόντο, οἱ δὲ προβατόσκυλοι, ἀφοῦ εἰδοποιοῦντο μίαν καὶ δύο οἱ κύριοι των, τὴν τοίτην φορὰν ἐθανατώγοντο, χωρὶς ζημίαν τοῦ φύλακος ἢ τῆς Κοινότητος».

860

1833. Ἀπάντησις, τῆς 17 Ἀπριλίου, Εἰρηνοδίκου καὶ Δημογερόντων
Τριπόλεως, εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 32–34.

861

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 21 Μαΐου, Δημογερόντων Καρυταίνης, εἰς
ἀνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 34–37.

